

Formanden: Lovforslaget skal nu blive tilfattet Formanden i det andet Thing med Anmodning om at forelægge det der.

Man gik derpaa til den følgende Sag paa Dagsordenen, som var: Eneſte Behandling af „Forslag til Lov angaaende Forandringer i Loven af 12te Januar 1858 om Tilveiebringelsen af Sundhedsvedtægter.

Der var ikke stillet noget Endringsforslag. Lovforslaget i sin Heelhed fattes under Forhandling.

Justitsministeren: Da jeg i Lands-thingets tredie Møde den 9de December f. A. havde den Ære at forelægge Regjeringsudkastet i denne Sag, tillod jeg mig at gjøre opmærksom paa, hvad der ogsaa var fremhævet i Lovudkastets Motiver, at de nu bestaaende Sundhedsvedtægter egentligt ville tabe deres Retskraft den 1ste April 1868, og jeg maa meget beklage, at vi nu ere rykkede denne Dag saa nær, uden at Lovforslaget er endeligt blevet vedtaget. Jeg tillod mig tillige ved samme Leilighed at fremhæve Grundene til, at jeg fandt det rigtigt, at man igjen paa 5 Aar forlænge den Ordning, som første Gang var truffen ved Loven af 12te Januar 1858, og som var fornyet i 1862 paa 5 Aar. Det høie Thing vil imidlertid have lagt Mærke til, at der i det andet Thing er kommet en anden Anskuelse tilorde, en Anskuelse, som der er bleven godkjendt, og som nærmest er baseret paa, at man har seet mere paa Forholdene paa Landet end paa Forholdene i Kjøbstæderne. Jeg troer ikke, at Tidspunktet til ved en Sundhedspolitiklov at søge en bestemt Ordning af vore Sundhedsforhold fastslaaet endnu er kommet, idet jeg ikke troer, at der endnu er vakt en levende Bevidsthed hos Befolkningen om, at Borgerne af Hensyn til det Almindeliges Larm maae finde sig i adskillige Indstrænkninger, eller at Befolkningen endnu har vundet en saadan levende Erkjendelse af Nytten og Vigtigheden af, at Sundhedsforholdene ere

ordnede ved Lov, som er nødvendig, for at en hensigtsmæssig Lovgivning paa dette Omraade endeligt kan vedtages. Saaledes som det foreliggende Lovforslag er affattet nu, stæer der ikke ved samme nogen Forandring i Grundlaget for den nu bestaaende Ordning, nemlig at der skal tilveiebringes Overenskomst mellem vedkommende Communalbestyrelse og Justitsministeriet eller den øverste Sundhedsautoritet med Hensyn til de i Forslaget omhandlede Vedtægter, men derimod er den frie Afgang, som var aabnet Communalbestyrelserne til at vedtage Sundhedsvedtægter, der kun havde Gjældighed for et vist Aaremaal, bleven udvidet og forandret til, at det skal staae i Communalbestyrelsernes Magt at lade Sundhedsvedtægterne træde ud af Kraft, naar de inden den 1ste Januar i det Aar, hvori de ønskes satte ud af Kraft, tage Beslutning derom. Jeg er ganske vist i Henseende til Kjøbstæderne ikke uden Betænkelighed ved en saadan Ordning, medens jeg paa den anden Side med Hensyn til Landet troer, at det maaskee lettere vil lykkes at bibringe den derboende Befolkning Blik for Nytten af Sundhedsvedtægter, naar der saaledes gives den en friere Afgang til at prøve sig frem. Naar jeg imidlertid har anseet det for rigtigt ikke at gjøre nogen Modstand i det andet Thing mod den Affattelse, som Lovforslaget der har faaet, saa er dette dog nærmest skeet i Tillid til, at der ikke er Grund til at befrygte, at Kjøbstædernes Communalbestyrelser letfindigen skulle ville benytte sig af den Afgang, som Lovforslaget vil give dem, til at faae deres Sundhedsvedtægter hævede. Det maa derhos heller ikke oversees, at, medens Forholdet med Hensyn til Sundhedsvedtægterne vel vil blive noget mere løst ved den Ordning, der nu er vedtagen i det andet Thing, saa vil der paa den anden Side vindes en noget større Stabilitet, idet der ikke som hidtil vil være fastsat noget bestemt Aaremaal, for hvilket der tillægges Sundhedsvedtægterne Retskraft. Jeg troer, som sagt, at man ikke behøver at nære nogen Frygt for, at Communalbestyrelserne i Kjøbstæderne letfindigen skulle ville lade de nu gjældende Sundhedsvedtægter træde ud af Kraft, og i Tillid dertil skal jeg tillade mig at an-